

§. 6.

Неможе да ся мысли за ничто. Неможе да бѣде мысленіе безъ прѣдмѣтъ.

Изясненіе: мы часто мыслимъ нѣчто, кое-то нѣма и което може никога да нѣма: Това небывало и несбѣдно нѣчто, спорядъ дѣйствителны-ты работы истина е ничто, зачто-то го нѣма помѣжду тѣхъ; а спорядъ наши-ты мысли, то е *нѣчишо*; зачто-то е прѣдмѣтъ за тѣхъ, и е нѣчто отъ онова, за что-то мыслимъ, и что-то слѣдователно дѣйствително има у нашѣхъ-тѣхъ мыслѣ. Истина, часто бѣва, като да не мыслимъ мы за ничто и кога друзи ны попытать, зачто сме мыслили? не можемъ ничто да имъ ся отговоримъ. Обаче това показва, че мы не сме съзнали явно прѣдмѣта на мысленіе-то, кого-то мы забѣлѣжяме, само кога е освѣтенъ отъ съзнаніе, а безъ това той за нашѣхъ-тѣхъ мыслѣ несществува, както за зрѣніе-то нѣма тѣла, кога тыи не сѣ озарены съ лучи отъ свѣтлинѣхъ.

§. 7.

Прѣдмѣтъ за мысленіе може да бѣде и онова, что-то ся находитъ *извънь насъ* — въ естество-то, что-то е около насъ и онова, что-то става у *исшвы-ты насъ* въ дълбинѣхъ-тѣхъ на нашѣхъ-тѣхъ мыслителнѣхъ душѣхъ.

Изясненіе: *Извънь насъ* има мѣръ съ свои тѣла, съ тѣхны свойства, състоянія и различни измѣненія, а у насъ обитава душа, която има свои силы, и тѣя силы имѣтъ свои дѣйствія, влѣченія и произведенія. Всичко, что става въ міра и въ душѣхъ-тѣхъ, нарича ся у общо *явленіе*. Явленія-та ся расподѣлятъ на *вещественны* и *душевны*.

Вещественны или Физическы ся наричатъ явленія-